

VESZPRÉMMEGYEI ÚJSÁG

Politikai lap. — Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy hóra 1 kor.
Lekezesek, tanítók, köznevelési tanítók 8 koronáért kapják a lapot.
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasárnapiból 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
dr. Matkovich Tivadar.

Lapfőigazgató:
Ifj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Veszprém, Buhim-
utca 9.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a lapok
az utcán is arassítanak.

A beszélő térkép.

Már a komikumba csap át az antant folytonos hazudozása s az a brambarbazirozás, hogy majd legközelebb így lesz meg úgy lesz, így győznek, úgy győznek. Olyanforma ez, mint az egyszerű korcsmáros reklám-cégére, amelyre az volt írva: „Ma pénzért, holnap ingyért.”

Még komikusabb lenne az a hiszékenység, amit nálunk eme hencsérrel szemben s általában minden olyan pletykával szemben tanusítanak, amiből a mi hátrányunkra lehet következtetni, ha olyan boszantó és kártékony nem volna, mint amilyen. Kártékony, mert a közbizalmat rongja meg; pedig az ilyen kritikus időkben nem jó, ha az megy át a köztudatba, hogy hiszen úgy is mindegy. Ez a hiszem ha általánossá lenne, a nemzet ellenálló képességét csökkentenét, mint ahogy megcsökkenti a beteg resistentiális erejét, ha fél a haláltól.

Hála Isten nálunk ez a hiszékenység nem általános; noha — valljuk meg őszintén — jobb volna ha ekkora mértékben sem volna, mint amekkorában megvan.

Pedig csak egy tekintetet kell vetnünk a térképre. Az nem hazudik s „szebben beszél mint a legszebben megírott levél.”

Varga Jancsi fizet.

Írta: Szemere György.*

I.

A perron közepén állott a huszár, mozdulatlanul és keményen, mint egy vastuskó, amit nem lehet egykönnyen a helyéből ki-mozdítani.

Egy cinegelábu, bejuszatlan ur mégis neki ment s leereszkedett hozzá nagykegyesen. Kezét nyújtotta.

— Hová, hová, vitéz uram?

Végigmérték. Belenéztek a májába s megforgatták benne a megvetés törét.

— Mér' kérdi?

— Csak úgy, a haza hősi fiai érdekelnek bennünket, tiszteljük és szeretjük őket. A tisztelt ur egy nagy kantáros szivart adott a huszárnak. Ez megbabráltá az imponáló élvezeti cikket, aztán szó nélkül beleszurta a bluzába két gomb közé.

— Maga mér' nem mén a háboruba?

— Kedves barátom, én, sajnos, alkalmatlan vagyok.

A katoná még egyszer megbecsülte az ösztövérr uracskát.

— Igaza lehet, — mondta, s most már elfogadta a parolát. — Lengyelbe mék, — felelt aztán a kérdésre is — az urfinkat vi-

* Megjelent az igazmondó 1915. évi 43-ik számában.

A központi hatalmak területéről immár kitararitottuk az ellenséget, ellenben súlyosan bent vagyunk azok területén úgy a nyugati, keleti, valamint a délkeleti hadszíntéren. Az olasz pedig úgy van a határunkkal, mint a bolond légy; amely valahányszor nekiröpül az ablak üvegtáblájának, mindig megüti a fejét. De azért nekiröpül.

Már aztán ezt az állapotot vissza-csinálni, a visszakozás óriási területét tőlünk visszafoglalni, s még azon fölül minket levérni s a mi területünket elfoglalni hogy lehetséges lenne, — azt csak bolond ésszel lehetne feltételezni.

Legkivált most, a háboru második évében, midőn ellenségeink nemcsak megfogyva, de meg is törve, egyik vereséget a másik után szenvedik és midőn a mi erőcsoportunk a vitéz török és bolgár seregekkel megnövekedett s számíthatunk a román és görög nemzetnek legalább is jóakaratu semlegességére.

Azért az olyan rosszmájú emberekkel, kik szenzáció hajhászásból sportot űznek a rossz hírek költéséből, nem is kellene szóba állani, hanem az orrukhoz kell menni az igazságot mutató térképet. — cht. —

A háboru.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Hírerő jelentése.

(Nov. 2.) Orosz hadszíntér: Az ellenség Bieniavánál betört állásainkba, tartalékjaink azonban visszavetették, mely alkalommal súlyos veszteségeket szenvedett. 2000 oroszot fogtunk el. Orosz ellentámadás összeomlott. Olasz hadszíntér: Az ellenség Görznel minden áron át akart törni. A Plava és a Monte San Michele körüli terület ellen is irányultak. Az olaszokat, akik az összes ed-

digieket messze felülmúló veszteségeket szenvedtek, visszavertük. Délkeleti hadszíntér: Elfoglaltuk Troglav és Orlovác határszéli magaslatokat és a Vardaron levő magaslati állást, amely a környéket uralja. Visegrádtól délkeletre visszatúsítottuk a montenegróiak ellentámadásait. Kövess hadserege áthaladt a Csacsak—Kragujevác-vonalon. Gallwitz hadserege harcban áll.

szem a háboruba, a Jánoska gróft; rámbizták.

— Persze a mamája.

— Dehogy is a mamája. Az excellenciás altábornagy ur. Aszonja, hogy aszongya, vigyázzak a gyerekre és visszahozzam neki, mert már nincs több abból a fájtából.

— Hm, hm, — vélte az érdeklődő járdataposó — nagy felelősséget vállalt magára kend.

— Elbirom.

— Hátha etlalálja a gróf urfit a srappnel vagy puskagolyó?

— Azt ugyan nem tanálja el.

— Hogy lehessen azt tudni?

— En tudom.

— Hogyan?

— Eccerűlen nem eresztem az urfit magam elé, megvédöm a testemmel.

— Meghalna érte?

— Csak kőcsönbe menne.

— Hogy-hogy?

— Úgy hogy a Jánoska édesanyja az én édes anyám kedvéért halt meg. Kolerában, — magyarázta a huszár, — megkapta tüle a kolerát, amikor ápolta, más nem mert hozzányulni, a tulajdon testvére sem.

A bajuszatlan ur meghimbálta a fejét. Mese, legenda, — vélte — az emberek nem áldozzák föl magukat egymás kedvéért: a mágnásasszony nem lép be a kolerás pa-

rasztházba, a paraszt elirigyl, legszívesebben fölősztaná a grófja dominiumát, nem hogy a halálba menne a fiáért.

A kultuember újságból ismerte a magyart. A falu, ahol szabadon ég felé száll-dogál az anyaföld párája, nincs lenyűgözve kövel, megfojtva aszfalttal, ismeretlen volt neki.

II.

— Csak mennénk már, Jancsi.

— Hiszen csak mennénk méltóságos urfi.

— Mondj csak egyszerűen hadnagy ur-nak.

— Együtt játszottunk a porban, nem áll rá a szám.

— Éhes vagyok Jancsi, találj ki valamit.

— Vagy egy jókora darab csokoládém, tesszen.

— Akkor neked nem marad.

— Én nem vagyok ehen.

Remeley László gróf, a leányképi kis hadnagy elfogadta a kutyamosó utolsó falatját, behabzsolta mohón, rágatlanul. De ezzel még nem békült ki a gromrával.

— Valami meletget szeretnék, étel híján megtenné egy korty pálinka is.

Varga János közhuszár pillanatig sem habozott, megígérte urának a lehetetlenséget.

— Lesz, estére keritek.

Legnagyobb választék női leány és gyermek kalapokban.

Egy elsőrendű budapesti kalapdiszítőt állandóan foglalkoztatunk.

Kalap átalakítások, díszítések, gyászkalapok a legolcsóbb árban és rendkívül izléses kivitelben készülnek,

Veszprém

WINTER-DIVATÁRUHÁZ

Városház-épület.

Német jelentés.

(Nov. 3.) Nyugati hadszíntér: Tüzérségi harcokon kívül jelentékeny esemény nem történt. Keleti hadszíntér: Hindenburg hadserege: Támadásunk az Aa mindkét oldalán halad előre. Dánaburg előtt is az oroszok támadásait véresen visszavertük. A Sventen és az Ilsen között a harc tart. Több mint 500 orosz elfogtunk. Linsingen hadserege: Az oroszok megkísérelt ellentámadásait legsúlyosabb veszteségeik mellett visszavertük mi folytattuk támadásainkat. Sienikovce mellett ellentámadásunkkal a helység legnagyobb részét rohammal ismét elfoglaltuk, 2000 orosz elfogtunk. Balkáni hadszíntér: Sikertől kijutunk a Grn Milanovácznál elterülő hegyvidékről Morava völgyébe. Csacsak meg van szállva. Átléptük a bagrdan—despotováci vonalat. Bojadjev hadserege birtokába vette a Bezdán-magaslatokat. Svrlijgtól keletre emelkedő magaslatokat és a Nisava-völgyben áthaladt Vrandoton.

Török jelentés.

(Nov. 3.) A Sed il Bahr szakaszon két ellenséges cirkáló hatástalanul lőtt különböző irányban. Az Ari Burnu szakaszon tüzérségünk elpusztított három ellenséges bombaható állást. Tengersizőiteink széljelszórtak ellenséges csapatgyülekezéseket, amelyeket Mortolimannál és Eliasburnunál megfigyeltünk. A kaukázusi fronton az ellenség rajtatűtést kísérelt meg, de sikerrel visszavertük.

Höfer jelentése.

(Nov. 4.) Orosz hadszíntér: Sienikovce község birtokáért küzdelem azall végződött, hogy az oroszok elfűtik a faluból és a majorból.

Éjjel óta tovább folyik a harc. A Linsingen áttörő csoportja Bielgovnál be-tört az oroszok főállásába; 5 tisztet és 600 főnyi legénységet fogtunk el és 3 gépfegyvert zsákmányoltunk. Olasz hadszíntér: Folytatódik a Görz elleni erőfeszítés. A Plava-harcvonalon mindenütt visszavertük. Több olasz ezred felét elvesztette. Léghajó Görzre bombát dobott. Délkeleti hadszíntér: A Montenegró ellen küzdő csapataink elfoglalták Bobija-magaslatot és még három más hegycsucot, egy osztrák-magyar hadoszlop bevonult Uzsicébe. Más cs és kir. csapatok Csacsaktól délre és délkeletre állnak harcban. A Csacsaktól Kragujeváczba vezető úttól délre. Kragujeváczba 6 ágyut, 20 ágyucsövet, 12 aknavetőt, néhány ezer puskát, sok lőszert és egyéb hadianyagot zsákmányoltunk.

Német jelentés.

(Nov. 4.) Nyugati hadszíntér: Nem volt jelentős esemény. Egy angol repülőgépet le-szállásra kényszerítettük, vezetőjét elfogtuk. Keleti hadszíntér: Hindenburg hadserege: Illuxtnál és Garbunovkánál visszavertük az oroszokat négyszeri rohamot szokatlanul nagy veszteségeik mellett gateni állásaink ellen. Linsingen hadserege: Az osaritsii zsilip ellen intézett támadást visszavertük. Az oroszokot további visszavonulásra kényszerítettük. 5 tisztet, 660 főnyi legénységet elfogtunk, 3 géppusztát zsákmányoltunk. Bothmer csapatai Sienikovce északi részében még harcolnak. Balkáni hadszíntér: Kövess

hadseregének német csapatai tegnap 350 szerbet ejtettek foglyul és 4 ágyut zsákmányoltak. Gallwitz hadsere az utolsó két napon 1100 szerbet ejtett foglyul. Bojadjev hadserege a zajecsár—paraczini ut mindkét oldalán visszavetette az ellenséget, 230 szerbet elfogott és 4 ágyut zsákmányolt Svrlijgski hídfőtől a Ples-hegyen (1327 méter) és a Gulijanskán (1369 méter) áthaloltak s előrenyomultak a Nisava-völgybe, 300 főnyi foglyul és 2 géppuska került a kezükre.

Höfer jelentése.

(Nov. 5.) Orosz hadszíntér: Visionscykánál és Barkanovkánál ellenséges támadások összeomlottak. Lövészárkaink előtt 500 orosz hullát temettek el. A Styrnél számos előretörést utasítottunk vissza. A czartoriszki harcokban 5 orosz tisztet és 1117 főnyi legénységet fogtunk el és 11 gépfegyvert zsákmányoltunk. Olasz hadszíntér: Az olaszoknak rohamait a Zagora—Podgara magaslatok és a Monte San Michele ellen mindenütt visszavertük. — Délkeleti hadszíntér: A montenegrói hadállásokat támadtuk és az ellenség előretöréseit visszavertük. A Kragujevácz vidékén és Jagodinánál megtörtük a szerbet ellenállását. Az ellenség visszavonult. Kövess hadseregei Pozsegán keresztül nyomultak elő. Uzsicé és Visegrád között létrejött az összeköttetés. Elfoglaltuk a Stolicza és Lipnicza—Glavicza-magaslatokat és a

Csak aztán fűt a feje. Hogy váltsa be a szavát? A században nagyítóüveggel sem lehetett volna fölfedezni egy szál cigarettát, egy korty pálinkát, a közeli várost meg az ellenség tartotta megszállva. Honnan rekviráljon! Szégyenben még sem akart maradni, nem gyerek ő, hogy adott szavával játszik.

Naplementekor eltűnt a táborból. Neki-vágott a városnak, a több ezer főnyi ellenség közé. Tíz kilométert gyalogolt, míg célt ért. Sűrű volt az éjszaka, az asszonyt sem lehetett megkülönböztetni a férfitől, nem hogy az uniformisokat. Különbösen is aludt a város, mindössze pár réteg kozák aliszit duhajkodott az utcán, sorra járva a még nyitott pálinkásboltokat. Ittak, megtöltötték kulacsukat, aztán odébb mentek egy házzal. Kettesével, hármással sőt nagyobb csapatokban is. Jancsi csuszva, mint a gyík, nyomon követett két ilyen részág cimborát. (Szerencséjére nem volt náluk semmiféle fegyver.) Egá szük közben kirántotta hü kardját s kupánvágta vele a két ittas kozákot. Nyakába vette a kulacsukat. Neki-vágott az éjtszakának arra felé, amerre a századát tudta. A dermesztő hidegben keresztülgázolt egy patakon, csizmája dobogása fölébresztette az alvó muszka őrszemeket. Lővöldöztek rája, de megsegítette Isten, sértetlenül került vissza a századához. Főlébresztette alvó kis urát.

— Méltóságos urficska, meg lett a kis ital, amit megígérted.

— Honnan szerezted?

— A muszkától vettem el; a városban voltam érte.

— A kis majoreszknak könny szökött a szemébe.

— Bolond vagy te, Jancsi, én most már abból a te pálinkából nem tudok inni.

— Miért? Finom ám: engedelmevel magam is megkóstoltam.

A mágnásfiu megragadta a parasztle-gény kerges kezét.

— Finom lehet, de ha innék belőle, mintha csak a te véredet színam. Igérd meg nekem, hogy miattam többé ilyen bolondságot el nem követsz.

— Hásze ígérem, csak igyék. Igyék, mert már kék a te véredet színám. Igérd meg számolok be magával, ha megbetegedik.

László gróf meghuzta a kulacsot. Meg-részedett a szokatlan brutális italtól. Meg-ölelte az ő régi porban játszó parasztpajtását.

— Jancsi, bearanyozom a szivedet, földet adok neked, gazdaggá teszek, édes testvérem, Jancsi.

Elajudt. Megsemmisítő, kába álomba merült. Észre sem vette, hogy a kutyamósó lerángatta csizmáját, friss kapcát húzott a lábára, aztán ismét felállította.

— A kiskésit, még meghül ez a lágy-szivű gyerek.

A keményszivű legény betakarta a lágy-szivű gyermeket, pokrócot tett a feje alá is s homlokára tette fagyos kezét, hogy nincse láza. Aztán egy nagyot káromkodott. Fagyos nedves ruhájában összevaccant mind a harminkét foga. Félt, hogy megbetegszik s gon-dozó nélkül marad az ő kis ura.

III.

— Hál' Istennek, megyünk már!

— Hisz megyünk, de nem kell azér' nagyon örülni, visszavág a muszka is.

— Attól én nem félek; a golyótól, a fáradságtól sem, csak az éhséget utálok, a férget és a piszkot.

— Maj' eszünk a lakzi után: jól meg-ebedelünk és megmosakodunk.

— Csak már látnám, Jancsi... Jancsi, én elől leszek, nem bánom, ha az éle-temmel fizet is.

— Csak ne nagyon tempózzék.

— Egy Remeteynek muszáj; mind hő-sök voltak a Remeteyek.

Jancsi rosszalóan lógazza fejét.

— Azér' még nem kell vickándozni. Vigyáznai köll. Különösen a golyóbisra. Meg a hosszú piszkafára, amivel a muszka hu-szár döfkönni szok. A golyóbistul rá kell

Összes katonai alsó ruházati téli cikkek rendkívüli nagy választékban.

Veszprém

WINTER-DIVATÁRUHÁZ

Városház épület.

Oleó árak!

szerbeket a dobrnyei hegyhátra szoritjuk vissza. Német csapatok bevonultak Jagodinába. A bolgárok Boljeváczig nyomultak elő és Lipniczahegyét elfoglalták.

Német jelentés.

(Nov. 5. Nyugati hadszíntér: Massignéél elfoglaltunk egy francia árkot. Védői el-estek. Keleti hadszíntér: Hindenburg hadserege: Megismételt támadásokat mindentől visszavertük. Garbunovkánál szenvedték legsúlyosabb veszteségeiket. Mikulskit újból megszálltuk. Linsingen hadserege: Tegnap harcokban a Kuczhoczka-Vola faluba benyomult oroszokat azonnal kiértük. Csartorijcskánál ellentámadás meghusult. 5 tisztet, 1117 főnyi legénységet fogtunk el és 11 gépfegyvert zsákmányoltunk. Bothmer csapatai Sienkocvært folyó helység-harcban 3000-et elfoglalt. Az oroszok támadásai összeomlottak. Balkáni hadszíntér: Csapatunk a Koslenik-hegyvidéken előnyomulnak. A Zakuta-*vk. pselicza*-jagodinai vonalat át-*léptük*, A Moravától hátrál az ellenség. 650 szerbet elfogtunk. Bojadjev hadserege elfoglalta Valakenijét és Nis felé előnyomulva elfoglalta a Kalafatot.

A Török Vörös Félhold képeslevezőlapjait 20 fillérért árúsítja az Országos Bizottság (Budapest — Képviselőház.)

Hirek.

— Elhunyt magyar főúr. Eörményesi Bárád Fiáth Gyula volt huszárfőhadnagy, nyug. kamerális tiszttartó okt. 31-én, 73 éves korában elhunyt Budapesten. A végtelenül ked-

fekünni a ló nyakára, a piszkafát szét köll törni a karddal, aztán úgy a muszka fölé-töve közé. Ki köll azt tapasztalni

Attakot fujt a trombitás. Hajrá, honvéd, rajta-rajta huszár!

Remetey László, bölcs országnagyok, hős nagyvezérek leányképi utóda magasan kiemelkedett a nyergéből a lovuk nyakába boruló vén iskolamesterek, tűzben edződött legények között.

Varga Jancsi, szorosan a nyomában; szidta mint a záporosó.

— A kutya-fáját, bujkék le a fejével, beleszalad a golyó.

A kis majoreszkő nem látott, nem halott; fiatal, piros vére mind ercába szaladt a gyöngye szivéből, a hagyományos eszményekkel együtt, amiket vitézi fajtája lágyékan át Istentől örökölt. Lágy kisasszony-hangja ki-öblösödött, nyaka megdagadt az ordítástól, orrlukja kitégült a harci kéitől. Hajrá, huszár, Isten katonája, rajta magyar, rajta!

Jancsi sarkantyuzta, ütötte a lovát. Mindhiába, nem tudott ura telivérének elébe kerülni. Hát csak tovább szidta a megveszekedett gyereket.

— Jánoska, a mindenit magának, rosszul csinálja, leszedi a géppuska, mielőtt csülökre kerülne a sor.

Hiábavaló volt a beszéd Jánoska süket maradt. Csak akkor kezdett hallani, midőn mellébe furdott egy golyó s lovától lezuhant. Akkor sem az ottlévő hangokat hallotta,

ves, jó és szeretetreméltó főúr a magyar gavallér prototípusa, fia volt néhai báró Fiáth János veszprémi törvényszéki bírónak s unokaöccse néhai báró Fiáth Ferenc Veszprémmegye volt főispánjának, kinek hivatalosködása idején Veszprém vármegye tiszteletbeli aljegyzője volt. Neje, hámseni Deschan Katalin a legjobb férjét, az egész országban nemes, lekötélző modorával és legodaadóbb barátságával szerzett ezer s ezer jó barátja a nemes barátot, lapunk jelenlegi szerkesztője, kinek első unokatestvére volt, a szerető rokont siratja benne. Rokonságban állott az üdvözült az ország nagynevű arisztokrata és nemes családjával, a gróf Zichyekkel, báró Sennyeyekkel, gróf Almásyakkal, Perczel stb. Veszprémmegyében a legközelebbi rokonságban volt az akai báró Fiáth családdal, akik közül származik, rokonságban volt továbbá a Hunkár, Chapó, Kenessey és Mészöly családokkal. Fehérmegyében a Sárközy, Szűcs és Horhy családokkal.

— A 31. honvéd gyalogezred árván maradt családtagjainak fölségélyezésére folyó hű 13-án szombaton műkedvelői előadás lesz a veszprémi nemzeti színházban. Bővebb kommentár elhez aligha szükséges. Azok árvaíról van szó, akik a haza hívó szavára szent kötelességük teljesítése közben haltak hősi halált értettek, mindnyájunkért. Minden hozandó áldozat itt ugyan kevés, de a fillér, melyet szeretetünk lény, szívünk melege kísér, sok könnyet tud felszárítani, tud az árvak nagy tömege pótolhatatlan veszteségén enyhíteni. A hangverseny sikerét szép változatos műsor biztosítja, az anyagi siker a város közönségétől függ. Adjon így tehát mindenki, mindenki segítsen és ne zárkózzék el senki jótékonyágot, könyörületet gyakorolni.

— Halálozás. Ismét halottja van Veszprém városának. A közszeretben és köztiszteletben állott kereskedelmi iskolai igaz-

gató, Vaszary Béla, a nemrég elhunyt herceg-prímás unokaöccse vált meg az élettől. Kiváló tanár, költő, író és rendkívül jószívű, derek férfiú volt, akiért a tanuló ifjúság is lelkesedett. Özvegye, két gyermeke, veje, unokája és számos barátja s még több tisztelője gyakorta 3 órakor ment végbe a közönség óriási részvétele mellett.

— Halottak ünnepe a katonakórházban. A halottak emlékeztetét a kórházban ápolat sebesültek is kegyelettel ünnepelték meg. Délelőtt a kórházban kath. és evang. isteni tisztelet volt. Egyik nagy teremben gyönyörűen földiszított oltárt rögtönöztek és a sebesültek csaknem kivétel nélkül részt vehettek ezen megható és lélekemelő isteni tiszteletben. Dél után a összes járni tudó sebesültek kivonultak a temetőbe, felkeresték elesett bajtársaik sírját, melyet a kórházparancsnokság az állomásparancsnoksággal egyetemben szépen feldiszítottak. A kórház és virágok özöne borította a harctérről betegen visszaérkezett és itt elhunyt hősök sírját; külföldről is több korszor érkezett itt elhunyt külföldi hősök hozzátartozóitól, melyeket a kórházparancsnokság azonnal a sírokra helyeztetett. Az esti órákban ezer és ezer gyertya tündöklött világa díszítette a sírokat. A temetőnek a hősök részére fenntartott területén a kivonult katonaság felá litását és elhelyezését Till Rudolf a tartalék-kórház gazdasági hadnagya látta el a legnagyobb rendben és tapintattal.

— A szabadverseny. Figyelemmel kísértük a múlt pénteken is a piaci szabadverseny üdvözítő eredményeit. Az árúk lelhajtása, pardon: behozatala tekintetében nagy volt a verseny s lett is belőle versengés; de bizony a portéka, sokasága dacára is méregdrága volt. A furfangos eladók nagyon jól tudják, hogy korlátozó intézkedések hiján „res tantum valet. quanti vendi potest”. Eladni

messziről jövő szófoszlányok, édesbús emlékszilánkok csapódtak a filléhez. Ezeknek felelt, miközben saigó keblére tapasztotta reszkető kezét

— Édesapám, jó nagymamám, bocsásatok meg nekem . . . Nem tudtam magamra vigyázni, nem lehetett.

— A fenét nem lehetett, — szólalt meg mellette egy érdes, szigorú hang — úgy viselte magát, mint egy vasott gyerek.

Jancsi letérdelt ura mellé, kigombolta bluzát, bekötötte a sebet.

- Te vagy az, Jancsi?
- Én. Ki fene vóna?
- Csókoltatom édesapámat, nagymamát.
- Csókujja meg őket maga.
- Hiszen ha nem kellene meghalnom.
- Kell a frásznak! Csak csendesen viselje magát.

A kutyamosó öibe vette a kis hadnagyot s szaladt vele a harcponal mögé, a köztözhelyre.

— Né oly sebesen, Jancsikám, mind kifolyik a vérem.

A Jánoska vére nem folyt ki, Jancsi még idején átadta az orvosoknak az ő kis gazdáját, ezek elállították a sebesült grófiú vére folyását.

Hanem a Jancsi vére, az igenis kifolyt. Utközben, míg cipelte a rábizott hadnagyocskát, belemászott egy kősa golyóba, megroggyant föle, de azért el nem bukkott. Csak akkor esett el, midőn már helyben volt Já-

noska, a spítájban.

Az orvosok levétköztették. Megoperálták hirtelen és sikeresen.

— Attól függ az élete, — mondogatták — hogy elég vér maradt-e benne. Utközben, az erőlködéstől sokat kicsurgatott.

Hát nem maradt Jancsikban elég vér.

Másnap elhalt a teste, már csak az agya élt.

Jánoska, aki erővel melléje feküdt, a legénység közé, kevesesen zokogott.

— Jancsi, én most az éleletdel tartozom neked. Jancsi, én ezt az adósságot soha ki nem haverem.

A haldokló kínos erőlködéssel fölült az ágyában.

— Jánoska, maga mindig bolond volt egy kicsit. Most is elhibította az igazságot. Énvótam az adósa édesanyáért, én most csak megfizettem a tartozásomat. Szívesen tettem . . .

Az otthoni humusz illatos párájába beleveggyült a Varga Jancsi lelke, hozzájárulván megtermékenyítéséhez a magyar levegőnek amely fölszivja a napsugarat s tovább adja a földnek, de elemeire bontja s beoltja az ember szívbe a megfoghatatlant is, aminek nincs érzékelhető lényege, csak lendülete, rőpte, suhogó szárnya van.

Magyar hűséget, hálát, becsületet tanulni odajáruljatok, fakó városi magyarok, a kik fajotok géniuszt csak könyvből ismeritek. Tiszta igazságot meséltem nektek: erre hitet tesztek.

pedig eltudja a veszprémi sok milliomos között, akiknél nem határoz, ha egy tojásrántotta forintokba kerül is.

— **A harmadik hadikölcsön.** A Balatonvidéki Takarékpénztárnál a következő nagyobb jegyzések történtek: Ifj. Szabó Józsefné (Juth) 2000 kor. Sas István (Fokszabadi) 3600 kor. Szalai Sándor (Fokszabadi) 3000 kor. Kotzig Ida (Bécs) 9000 kor. Heimann Ráfáel (Siófok) 3000 kor. Ref. hitközség (Siófok) 6000 kor. Czanyuga Ágoston (Siófok) 10.000 kor. Tóth Sándorné (Siómaros) 1000 kor. Lukszi család (Kiliti) 14.000 kor. Vida István csendőr járásörmester (Győr) 3000 kor. Soós Rudolfné (Siófok) 3000 kor. Dér Mátyas (Jut) 1000 kor. Cseh Béla (Somogyfok) 2000 kor. Grósz Béla (Fokszabadi) 3000 kor. Dr. Ném József (Siófok) 5000 kor. Vas József (Fokszabadi) 1600 kor. Reich Dávid (Siófok) 1000 kor. Szabó József (Juth) 1000 kor. Ifj. Timár János és neje (Siófok) 10.000 kor. Deutsch Ignác (Siófok) 2000 kor. Bohnenstengel Reinhold (Stettincentorney) 12.000 kor. Kallós László cs. és kir. hadnagy (Ipolság) 4150 kor. Reich Farkas (Siófok) 1000 kor. Hirsch Mór (Siófok) 1050 kor. Muth Ignác (Siófok) 2000 kor. Neumayr József (Zamárdi) 6530 kor. Intézetünk saját jegyzése 30.000 kor. A kisebb jegyzésekkel együtt 148.250 korona összesen.

— **Mezei egerek irtására „Ratin“ tenyészet.** A patkányok, hörcsögök, ürgek, egerek irtására már régebben jó sikerrel használják a „Ratin“-t. Dr. Raebkger ujjában megkísérelte a mezei egerek irtását „Rattinnal“, melyre a szász tartomány földjei kedvező alkalmat nyújtottak. Az említett területen már a „Ratin“ kihelyezését követő harmadik napon több ezer hullát találtak a földeken, míg a vadállomány, vagy más szabadon élő állatok között elhullás nem fordult elő. A „Ratin“ tenyészet tehát mezei egerek pusztítására határozottan alkalmas. Bővebb felvilágosítással szolgál, a „Ratin“ vezérképviselőség, Budapest, VII. Rottenbiller-utca 30. szám.

— **Hírek a katonakórházból.** A múlt héten adtunk hírt arról, hogy a kórházban ápolat sebesült és beteg katonák karácsonyi ajándékainak beszerzéséhez szükséges összeg előteremtése céljából a kórház volt és jelenlegi ápolónői kosárfonó munkákat és piperetárgyakat készítenek, melyek értékesítése a Rákóczi-tér egyik üzletében fog történni. Az ápolónők a kora délutáni óráktól késő estig fáradhatatlanul dolgoznak egyik betegszobában és a dolgozni szerető betegek valamint a munka végzésére megjelent hölgyek száma már eddig is oly nagy, hogy az e célra kijelölt szoba máris szűknek bizonyul és ha a hölgyek közül még többen jelentkeznek, egy másik szobát is be kell rendezni munkahelyiségül. Az elmúlt héten kb. 100 kosár készült el és miután nagyobb részét a hölgyek, kisebb részét a sebesültek, — de a hölgyek feijügyelete mellett készítettek, felesleges megemlíteni, hogy minden kosár kielégítheti a legkényesebb ízlést is. Ennek tesz aztán tulajdonítható, hogy a szép csendben megnyitó üzlet előtt nem válik szükségessé a reklám messzire hangzó nagydobjának verése, mert a tárgyak önmagukat fogják majd kínálni és csak az félős, hogy a keresletnek megfelelő mennyiséget nem

lesznek majd képesek előállítani. A már jelzett üzlethelyiség e hó közepén nyílik meg akkor 300 kosár közül válogathatja majd ki mindenki azt, mely ízlésének, tetszésének és szükségletének legjobban megfelel. Itt említjük meg, hogy dr. Óvári Ferenc orsz. képviselő a kosárfonáshoz szükséges szerszámokat ingyen bocsátotta rendelkezésre és megígérte a nála megjelent ápolónőknek, hogy ezen ügyet a tőle telhető legmesszebbmenő erkölcsi támogatásban fogja részesíteni.

— **Bár már látnánk.** Illetékes helyről már hetek óta biztatnak bennünket, hogy: „Ö jön!“ T. i. kész liszt a Konkordia-malomból. Sőt már a szőlőapja meg is érkezett Veszprémbe szüvegben buza alakjában; tehát a közéletmezés javulni fog és az eddigi mizériák meg fognak szűnni. — Hát bizony kívánatos volna. Amde akit a kigyó megcsipett, az a gyiktól is fél, ennél fogva annyi kárbaesett reménykedés és annyi keserű csalódás után, ami minket veszprémi fogyasztókat ért, mi majd csak akkor hisszük el, ha látjuk a niki se hisszük el egészen.

— **Gyermeknapotár.** Az országos állatvédő egyesület az 1916. évre is igen tartalmas és hasznos gyermeknapotárt adott ki. Egy drb. ára 10 fillér, s minden eladott példány után 1 fillér az „Eötvös-alap“ javára fordítatik. A napotár valóban a gyermeki lélek nemesisítésére törekszik, s mint ilyen tanítóink kiváló figyelmébe ajánljuk. Megrendelhető az országos állatvédő egyesületnél Budapest IX. Ernő-utca 11 szám.

Legujabb.

A bolgár csapatok bevonultak Nisbe.

ÖN TESZ

az asztalára egy kosárkát, melyet a „Sebesültek karácsonyfája bazárban“ vásárol, ennek megtöltésére

VESZ

cukorkát, virágot, szivart vagy szivarkát, ezzel szerzi a legkellemesebb karácsonyi meglepetést szeretteinek.

A „sebesültek karácsonyfája bazár“ megnyílik e hó közepén.

Egy tanuló felvétetik Szalai Mór villanszerelőnél.

! Fürdő !

Veszprém, Hosszu-utca.

Van szerencsém a n. é. közönség nagybecsű pártolásába ajánlani a Hosszu-utcán lévő

Hoffenreich-féle fürdőt,

amelyet a téli időnyre a hygienia követelményei szerint a legnagyobb kényelemmel rendeztem be.

Jó levegőjű meleg kabinok; zárt folyosó, hűtőző hely.

A fürdő egész nap nyitva.

A kádfürdőhöz kizárólag forrás viz használtatik!

Masszirozó és tyukszemvágó a vendégek rendelkezésére áll.

Szives támogatást kér

Kalmár Lajosné,

mint hadbavonult férjem meghatalmazottja, fürdőbérlet.

Egy kitünő zongora eladó. Cim: Szalai Mór Rákóczi-tér 24.

KURTZ GYULA
VESZPRÉMBEN és PÁPÁN

Uj és használt
zongora, piano, harmonium
és cimbalom raktára.

Kölcsönzések, javítás- és
hangolások helyben és
vidéken is teljesíttetnek.
Avult hangszerek újaként becséréltetnek.

PATKÁNY-EGÉR
HÖRCSGÖG ÉS URGE IRTÓ
BAKTERIUM
RATIN
PROSPEKTUS IRTÓ
RATIN LABORATORIUM
BUDAPEST, ROTTENBILIER-U.30.

Allandóan nagy gyermekjáték kiállítás.

Ugyszintén az összes gyermekruházati cikkekben nagy választék.

Veszprém.

Winter-divatáruház

Városház-épület.